

Tomi Makkonen

Rannan jumalat

Rannan jumalat

© 2026 *Tomi Makkonen*

Tarinat ja piirustukset: Tomi Makkonen

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie
12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-5446-7

Sisällysluettelo:

Esipuhe: Jumalatar Aura ja kaupunki

Tarinat:

- 1. Kitarajumala Waters*
- 2. Roosa Hiilikynä*
- 3. Mestari Kulmalan valaistuminen*
- 4. Minoa Yönsiipi*
- 5. Aura ja Sammal (Maan synty)*
- 6. Yön ja Päivän tarina*
- 7. Jumalattaren leikki*
- 8. Tanssiaiset jokirannassa*
- 9. Velhojen tulitaistelu*
- 10. Talventuoja*

Rannan jumalat

Esipuhe

Aurinkoisessa Etelä-Suomessa meren rannalla sijaitsi pieni kaupunki nimeltä Turku. Kaupungin läpi virtasi vuolas joki, joka oli nimetty Aurajoeksi. Mitä moni ei tiennyt, oli se, että virrassa asui myös samanniminen vesijumala.

Jumalatar Aura oli ollut olemassa jo planeetan syntymästä asti ja jatkaisi kulkuaan ikuisesti. Hän hallitsi meriä, jokia ja järviä, kostuttaen maan ravitsevilla juovillaan.

Asuinpaikakseen Aura oli valinnut Turun jokirannan kaikkien vaihtoehtojen joukosta, sillä hän oli seurannut kaupungin kasvua sen ensimmäisistä hökkeleistä asti ja piti sen asukkaista sekä suorasta meriyhteydestä. Yhteiselo kaupunkilaisten kanssa oli sujunut kitkatta tähän asti, mutta asiaan oli tulossa hienoinen muutos.

Eräänä päivänä Aura tunsi olonsa yksinäiseksi. Ihmiset ja eläimet, jotka polveutuivat hänen veljensä Sammaleen ensimmäisistä luomuksista, puhuivat hänelle vain harvoin, eivätkä osanneet kuunnella häntä. Siksi hän alkoi etsiä heidän joukostaan erityisiä yksilöitä, joista voisi tulla uusia jumalolentoja nykyaikaan. Heidän kanssaan Aura karistaisi yksinäisyyden taakan.

Kirjan kymmenessä pienoismallissa esitellään uusien jumalolentojen syntytarinoita.

Ensimmäinen tarina: Kitarajumala Waters

Jim Waters oli alkujaan Irlannista kotoisin oleva ammattimuusikko, jonka saattoi nähdä iltaisin Turun jokirannan ravintoloissa esiintymässä. Häikäisevän taidon soittaa kitaraa – 2000-luvun jumalten instrumenttia – Jim oli hankkinut vuosien harjoittelulla ja esityksillä, joita hänellä oli viikon jokaiselle päivälle. Lisäksi hän omasi varsin komean ulkomuodon, joka jo itsessään herätti huomiota. Edellä mainittujen seikkojen yhteisvaikutuksesta seurasi, että Jim alkoi vetää ihmisiä magneetin tavoin puoleensa. Juuri ihmisten kiinnostuksen voi nähdä käynnistäjänä tragediassa.

Tarina kulki näin:

Joka ilta Jim saapui esiintymään yhteen jokirannan ravintoloista, ja joka ilta yksi paikalle saapuneista neidoista iski silmänsä häneen. He rakastuivat toisiinsa ensi silmäyksellä ja viettivät illan ja yön yhdessä, mutta

kun uusi päivä koitti, sama tarina toistui. Silloin uusi kaunotar tarjosi Jimille sydämensä, ja koska horrostavien jumalien kohtaloksi säädettyjä asioita ei voinut muuttaa, hänen oli annettava omansa vastineeksi. Näin jatkui vuosia, kunnes Jim ymmärsi jääneensä vangiksi jumalattaren punomaan ansaan.

Iltana, jona muodonmuutos tapahtui, Jim istui baaritiskillä ja siemaili toista oluttaan, mikä oli rutiininomainen käynnistys keikkailtaan. Ravintola alkoi samalla hiljalleen täyttyä yleisöstä. Lavalla odottivat tutut kitara ja vahvistin, jotka olivat palvelleet häntä jo vuosia, ja Jim ryhtyi huvikseen laskemaan, kauanko soittimet olivat olleet hänen hallussaan. Palatessaan ajassa taaksepäin ja käydessään läpi menneitä tapahtumia, hän teki kuitenkin havainnon, joka oli pudottaa hänet polvilleen. Hän muisti viimein kaikki kadottamansa sydämet. Silloin jännite romahti jokirannan sähköverkoissa ja hämärä laskeutui baariin. Muodonmuutos oli nyt lähellä.

Jim muisti kaikki tähdenlentina tapahtuneet rakkaustarinat, jotka olivat kestäneet vain yhden päivän ja kadonneet kuin tyhjään. Samalla valtava haikeus täytti hänen mielensä. Ymmärrettyään, miten tarina tulisi jatkumaan eteenpäin ikuisesti itseään toistavana paradoksina, joka otti häneltä pois aina kaiken, minkä antoi, Jim päätti jättää kaupungin ja sen estradit taakseen. Hän näki, miten ravintolan henkilökunta puuhaili jotain

sulaketaulun luona, eikä kukaan katsonut hänen suuntaansa. Suoritettuaan vielä viimeisen askareen tiskin takana, Jim oli valmis lähtöön. Kumarrettuaan ensin syvään yleisölle, hän puristi itsensä kasaan ja ahtautui sitten kitaravahvistimensa sisään, liittyen osaksi sen komponentteja ja jokirannan sähköjärjestelmää. Silloin jännite palasi rannan sähköverkkoihin ja pimeys väistyi kaupungista.

Kukaan ei huomannut Jim Watersin katoamista ja tapaus jäi lopulta arvoitukseksi. Baaritiskille jäivät ainoastaan kulunut plektra ja kolme tyhjää tuoppia. Kuitenkin usein sen jälkeen, kun kitarat ovat surisseet Turun jokirannan ravintoloissa, niiden sointiin on yhdistynyt taianomainen sähköinen värähtely, joka toimii valosignaalin lailla, houkutellen yöperhosia ja niiden kaltaisia olentoja luokseen.

Näin Aura hankki itselleen ensimmäisen uuden ystävän. Hän oli vastuussa tapahtumista, sillä hän oli näytellyt kitarajumalan pauloihin lankeavaa neitoa eri valeasuissa lähes joka ilta, kypsyttääkseen Jimin viimeiseen siirtoon.

Rannan jumalat on kokoelma hauskoja ja traagisia pienoisnovelleja, joissa esitellään uusien jumalolentojen tarinoita. Tapahtumien keskiössä häärii jumalatar Aura - muodonmuutoksia aikaansaava vesijumala - joka etsii itselleen uusia ystäviä. Tarinoiden näyttämönä toimii Turun jokiranta, jossa ihmisten, luonnon, taikojen ja jumalten välinen rajapinta on muuttunut häilyväksi.

Aura ja Sammal (Maan synty)

